

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському
ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№12 (926)

Субота, 5 квітня 1958 р.

Ціна 20 коп.

Колектив університету обговорює матеріали сесії
Верховної Ради СРСР

Для блага народу

Ще недавно весь радянський народ з великим піднесенням обирав до Верховної Ради СРСР своїх найкращих синів і дочок, вірних партії лєнінців.

І ось триває перша сесія Верховної Ради СРСР п'ятого скликання, кожний день роботи якої відкриває радянським людям нові горизонти для їх історичних звершень.

«Ми душею і серцем з нашим урядом, з нашою партією», — такими помислами живуть у дні історичної сесії трудящі нашої Батьківщини.

І, відчувачи ці думки й почуття, посланці народу гаряче схвалюють накреслення, продиктовані життям, накреслення, які сприятимуть успішному здійсненню історичних рішень XX з'їзду КПРС.

Проф. І. БУЛАНКІН, ректор.

Рішення сесії Верховної Ради
знайшли гарячий відгук в

серцях радянських людей. І ми, студенти, майбутні фахівці, не можемо залишатися байдужими до цієї величезної загальнонаціональної справи.

Реорганізація МІС, передача техніки колгоспам свідчить про силу нашого колгоспного ладу. А далі розвивати колгоспний лад — значить зміцнювати нашу економіку, підвищувати культурний та матеріальний добробут народу. Комуністична партія і Радянський уряд, наслідуючи заповіти великого Леніна, прагнуть всебічно використовувати переваги соціалістичної системи господарства, щоб забезпечити подальший розвиток творчої ініціативи і активності мас, прискорити постійний рух радянського суспільства на шляху до комунізму.

Б. ЧУРСІН, Д. МОРОЗ,

П. ДОЛОТ, В. СИДОРЕНКО,

студенти географічного
факультету.

В цехах, в колгоспах, в установах обговорюють радянські люди матеріали сесії Верховної Ради СРСР, обговорюють і одностайно схвалюють.

Нещодавно ми читали в газетах, що лише в Харківській області відбулося 5870 зборів, на яких були присутні 465784 чоловіка. 2000 матеріалів з пропозиціями трудящих щодо дальшого розвитку колгоспного ладу надрукували обласні газети.

Саме це обговорення, таке масове, таке справді народне, доводить, що висунуті партією питання — нарізні, своєчасні, правильні. Вони свідчать про повсякденне піклування партії і уряду про розвиток Вітчизни, про добробут радянських людей. І за це — наша щира подяка.

В. СИСОВЕВ, ст. бухгалтер,

В. НАМИШАН, бухгалтер.

Назустріч 40-літтю комсомолу

На будові кипить робота

Неділя, 30 березня... Лише 10 днів минуло з того часу, як перші комсомольські бригади розпочали роботу, а як багато корисного вже зроблено! Великі громади корпусів 3, 5, 13, 14 повністю звільнені від будівельного сміття, лишалося звільнити останню частину 10 і весь 4 корпус.

Перший курс гідрогеологів працює в самому центрі споруди, на цокольному поверсі. Роботи тут дуже багато, але першокурсники працюють завзято. — Ніхто не відстає, — каже представник комсомольського штабу на I курсі студент Коваль. — Але з 24 чоловік нашої групи 4 не з'явилися сьогодні, і їх слід назвати. Адже були на вечорі в суботу і Микола Милославський, і Віталій Мартинов, і Леонід Міхненко, і Вадим Смирнов — чому ж не з'явилися на роботу? — Мабуть, дошки побоялись, — спробував він пожартувати і з серцем взявся за лопату.

Десять на восьмому чи дев'ятому поверсі ми побачили таку картину. Дві дівчини поралися з важкою залізною тачкою, намагалися витягти її з купи сміття, щоб доставити до «своїх». — Тачок на всіх не вистає, — пояснили вони, — ось ми розкопали ще одну. — Якби пощастило також і на лопати, раділи б ще більше, — додала друга.

У конторі начальник робіт тов. Шумаков пояснив нам, що інвентарем і технікою будівництва може забезпечити 100—120 чоловік. А ось уже втретє

на роботу приходить 150—220 чоловік. Частину людей доводиться повертати додому, а частина так і залишається на будівництві без знарядь. От і сьогодні на роботу з'явилося 13 груп фізико-математичного і геологічного факультетів — 153 чоловік.

І у геологів, і у фізиків були такі студенти, які сьогодні закінчували виконувати своє зобов'язання — відпрацювати 24—30 годин. Але деякі студенти цих груп не виконали ще й половини цієї норми. Наприклад, на III курсі геологічного факультету студенти Толстой і Фост працювали по 8 годин, зовсім не працював студент Сапронов.

Положення, що той, хто не працював з групою, мусить працювати з іншими групами (і навіть з іншими факультетами), — лаявка для нероб і ледарів, — кажуть студенти. М. ВІКОВ.

мав хороші традиції роботи СНТ. Крім недостатньої роботи ради СНТ хімфаку і відсутності практичної допомоги з боку КСМ-бюро, було зовсім втрачено почуття відповідальності за підготовку до конференції з боку кураторів і керівників гуртків.

Ініціативно, по-діловому, працює рада СНТ історичного факультету (голова т. Кабачок). Тут була проведена наприкінці минулого семестру конференція, присвячена 40-річчю Радянської влади на Україні, на якій було заслухано 25 доповідей. Велику допомогу в проведенні цієї конференції подали її керівники

Напередодні наукової конференції

доценти К. Шиян і Б. Шрамко, а також КСМ бюро на чолі з Е. Файницьким. Члени СНТ беруть участь і в написанні збірника «Історія Харківського комсомолу», який намічено видати до 40-річчя комсомолу.

Добре організована студентська робота на біологічному факультеті (голова т. Отожська), географічному (голова т. Чопик), радіофізичному (голова т. Якименко). Дуже погано працює рада СНТ фізмату, де роботу було пошано на самоплив (голова Васильковський).

Слід також звернути серйозну

увагу і на організаційний бік проведення конференції, ширше пропагувати її серед студентів: адже не секрет, що попередні пленарні засідання проходили у напівпустих аудиторіях. КСМ-бюро факультетів і комітет комсомолу повинні взяти під контроль діяльність факультетських рад і Президії СНТ, перевіряти виконання планів проведення конференції і роботи СНТ в цілому. Ще не пізно ліквідувати основні недоліки. Треба спільними зусиллями домогтися організованого і чіткого проведення конференції.

О. ЛАЗАРЕНКО, голова

Президії СНТ.

Лекція з історії живопису

Прослухавши вступну лекцію в Музеї образотворчого мистецтва, студенти третього російського познайомилися з програмою і завданнями курсу, розрахованого на два семестри, з найважливішими поняттями образотворчого мистецтва, з деякими експонатами музею.

З першого року перебування в університеті ми не раз висловлювали деканату наше бажання прослухати курс з історії мистецтва. Посилання на перевантаження учбової програми зрозумілі, але також зрозумілі і настирливе прагнення студентства знати якнайбільше і навчитися розуміти специфіку окремих видів мистецтва, зокрема, живопису.

Багато студентів прийшло на лекцію з твердим бажанням використати одержані тут знання в своїй майбутній практичній діяльності вчителя. Вміти бачити, відчувати, розуміти твори мистецтва і передати це вміння своїм вихованцям — адже це так важливо для нас і так хороше!

Вже перша лекція показала, що запитання слухачів ширше рамок наміченої програми. Студенти прагнуть ознайомитися не тільки з історією російського і радянського живопису, але й з кращими зразками західноєвропейського образотворчого мистецтва. Наш лектор тов. Пачинська обіцяла зупинитися і на цих питаннях.

Третім курсом філфаку розпочата хороша і потрібна справа.

Е. ОРЛОВА, студентка третього курсу.

На нас чекають в робітничих гуртожитках

З кожним роком все міцнішає дружба між студентами фізико-математичного факультету і робітниками заводу ім. Малишева.

Першокурсники Гальперіна, Гірка, Моторний, Ульяновський та інші допомагають робітникам — учням вечірньої школи.

А ось ті з наших підшефних, що заочно навчаються в інститутах, потребують допомоги старшокурсників. Але чомусь третьокурсники Семенченко, Пашенко, Циплакова та ін. вирішили не відвідувати робітничий гуртожиток.

Було б зовсім непогано, якби до складу шефської бригади увійшов дехто з викладачів, тому що і про штучні супутники, і про найцікавіші сучасні проблеми фізики вони розкажуть значно краще за нас. В. КОРОБОВ,

студент I курсу
фізмату.

Відбулася наукова сесія, присвячена 90-річчю з дня народження великого радянського письменника Олексія Максимовича Горького. Сесія відкрилась урочистим засіданням Вченої Ради спільно з партійними та громадськими організаціями університету. Вступне слово ректора професора І. М. Буланкіна. Потім присутні прослухали доповідь завідувача кафедрою російської літератури М. П. Легавки про життя і творчість письменника.

* * *

За проханням Облпрофради на вечорі, влаштованому для школярів молодших класів і присвяченому тижню книги, виступила дитяча самодіяльність університету. Маленькі артисти показали велику програму з 12 номерів, серед яких були танці, акробатичні етюди, декламація. Не замовкав сміх під час конференсу, який вів Ілюша Вениковецький.

ОБГОВОРЮВАЛИСЬ ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ

Днями відбулись відкриті партійні збори. На порядку денному стояли 2 питання — обговорення тез доповіді М. С. Хрушова «Про дальший розвиток колгоспного ладу і реорганізацію МТС» та про стан навчально-методичної роботи в університеті.

На відкритих загальноуніверситетських зборах комуністи обговорювали тези доповіді тов. М. С. Хрушова «Про дальший розвиток колгоспного ладу і реорганізацію МТС». В обговоренні взяли участь тт. Житницький, Коряковський, Попов, Данілевич, які відзначили, що питання дальшого розвитку колгоспного ладу є своєчасним і закономірним. Це — прояв батьківського піклування партії і радянського уряду за дальше піднесення матеріального добробуту і культури нашого народу, який успішно буде комунізм.

Тов. Житницький підкреслює, що працівники економічного факультету зобов'язалися взяти участь в розробці наукових і практичних питань колгоспного виробництва. Він вносить пропозицію створити такі умови, щоб і більш слабкі економічно колгоспи мали можливість в цьому році викупити машини з МТС. Комуніст Попов вказав на доцільність одночасного продажу машин всім колгоспам, на необхідність підготовки кадрів для колгоспів по рекомендації самих колгоспів.

З пропозицією докорінно поліпшити стан шефської роботи, скласти і обговорити плани роботи в підшефних колгоспах виступив тов. Данілевич.

Збори заслухали також змістовну доповідь ректора по навчальній частині В. І. Махінська «Про стан навчально-методичної роботи в університеті». Як доповідь, так і її жваве обговорення учасниками зборів були пройняті піклуванням про дальше покращення підготовки спеціалістів.

Восени 1957 року загальноуніверситетські звітно-виборчі партійні збори, вказавши на істотні недоліки в організації навчального процесу на факультетах, накреслили ряд заходів, спрямованих на виконання вказівок XX з'їзду КПРС про потребу підняти якість підготовки спеціалістів. Виконуючи настанови з'їзду, ректорат і партійний комітет, деканати, партійні бюро і кафедри факультетів домоглися певного покращення навчального процесу. Партійний комітет, кафедри, вчені ради та партійні організації факультетів стали частіше і конкретніше займатися питаннями навчально-виховної роботи, успішності й дисципліни студентів. Усе це дало певні результати, сприяючи перебудові навчально-виховного процесу в світлі нових завдань.

В цій галузі, як встановили комісії партійного комітету, що перевіряли постановку навчально-методичної роботи на факультетах, зроблено немало. Переглянуто навчальні плани факультетів. Зокрема, на 5—10% скорочено лекційні курси, що вивільнило певний час для наукової роботи викладачів і самостійної роботи студентів. Переглянуто більшість програм. Розпочато роботу по визначенню теоретичних основ курсів. Готуються до видання плани викладання значної частини дисциплін. Видано ряд підручників для вузів. Покращено організацію і проведення навчальної, виробничої і педагогічної практики студентів. Створено методичні кабінети на факультетах.

Але це, як справедливо відмітили доповідач і учасники зборів, — лише початок перебудови навчального процесу в світлі настанов партії. В університеті використано далеко не всі можливості щодо покращення навчальної і виховної роботи, що їх дає новий порядок розстановки та використання кадрів.

На ряді факультетів навчальні плани навіть після перегляду вимагають значного вдосконалення. Так, на історичному факультеті обсяг навчального навантаження після перегляду по суті не змінився, а в першому семестрі збільшився

з 32 до 36 годин; число екзаменів з спеціальних дисциплін у V і VIII семестрах збільшилося з 4 до 5. На філологічному факультеті невинправданно збільшено кількість лекцій з російської літератури для українського відділення (з 208 до 298 годин, а також кількість лекційних годин з курсу російської мови з одночасним скороченням на цей курс кількості годин на практичні заняття. На фізико-математичному факультеті близько половини годин обов'язкових занять, скорочених в процесі перегляду навчального плану факультету, припадає на дисципліни педагогічного циклу. Замість шести тижнів, передбачених навчальним планом на педагогічну практику з відривом від занять на факультеті, відведено на практику з відривом від навчання 3—4 тижні. Це свідчить про те, що на фізико-математичному факультеті не розуміють як слід потреби практики.

Незадовільно готуються на ряді факультетів кадри вищої кваліфікації — професори, доктори наук (філфак, істфак, геофак). На факультетах університету ще й досі працює до 50 сумісників, серед яких є навіть асистенти... Особливо багато їх на фізико-математичному факультеті. Інтереси якості підготовки спеціалістів владно вимагають покінчити з практикою сумісництва (це, зрозуміло, не стосується до академіків, що працюють за сумісництвом).

Інтереси справи порушуються ще й тим, що ряд провідних професорів і доцентів не читають загальних курсів, що, як відомо, закладають основу формування спеціалістів. Вони обмежують свою викладацьку роботу читанням невеличких спецкурсів для окремих груп студентів або, незначною кількістю лекцій одному якомусь потоці (проф. Ізмайлов, доц. Легавка та інші).

Погано ще організується самостійна робота студентів в позаучбовий час. Частина студентів мало використовує наданий їм час для самостійної роботи, а деканати, кафедри, викладачі й громадські організації факультетів не проявляють достатньої вимогливості до них, не здійснюють повсякденний контроль за їх самостійною роботою, вкрай недостатня боротьба з порушенням дисципліни. Зокрема, тільки цим можна пояснити зниження на деяких факультетах академічної успішності студентів (фізико-математичний, радіофізичний і геологічний факультети) та наявність порушень навчальної дисципліни.

На філологічному і історичному факультетах не досить займаються складанням підручників і посібників для студентів. Строки здачі до видавництва рукописів, запланованих до видання у 1957 і 1958 рр. підручників і посібників, порушуються (проф. Синельников, доц. Невзорова, доц. Комарь, доц. Новаковський та інші).

По доповіді виступили т.т. Давидов, Кривець, Корнієнко, Довгопол, Шкляревський, Трипільський, Терещенко, Лаврушин, Симоненко, Буланкін. Вони критикували недоліки в навчально-методичній роботі, ділилися досвідом перебудови цієї роботи в світлі нових завдань, вносили пропозиції.

Партійні збори прийняли по доповіді т. Махінська розгорнуте рішення, в якому запропонували ректораті, партійному комітету, деканам, кафедрам і партійним організаціям факультетів здійснити ряд заходів, спрямованих на дальше покращення навчального процесу та піднесення якості підготовки спеціалістів в університеті.

які їх оточують, бо самі нездатні зрівнятися з ними.

І взагалі для певної групи студентів цього курсу характерне таке лише насмішувате ставлення до товаришів. Незрозуміло, для чого було йти на наш факультет з такими настроями, адже знайшлися б юнаки, які чесно і сумлінно ставились би до справи оволодіння професією геолога.

Іх чужі для радянського студента висловлювання енергійно не засуджуються, не зустрічають різкої відсічі з боку студентської маси. Хоч, звичайно, не можна думати, що всі студенти II курсу такі вже інертні і байдужі до справ свого колективу. Може, вони бояться показатися наївними і нерозумними з погляду цих «розумствующих» нікчем?

На курсі просто немає того організаційного центра, ядра, яке б скеровувало громадську думку, створювало б атмосферу опору цим чужим нашій молоді впливам. Комсомольське бюро, що повинно було взяти на себе цю роль, виявилось нездатним для її виконання. Вся комсомольська робота зводилась до розповсюдження

Комсомольське ЖИТТЯ

Працює академкомісія

Така комісія створена на фізико-математичному факультеті. До її складу увійшли комсомольці, що відповідають за роботу учбово-виховних секторів курсових комсомольських бюро та профспілкового бюро факультету. Основне завдання комісії — суворо контролювати відвідування лекцій. З цією метою у гуртожитку, на факультеті провадяться рейди.

Вже після перших рейдів членів комісії по факультету відвідування покращилось. Знаємо ми тепер і таких, як Древал, Філіна, Гайдабуков (III курс), Водяницький (IV курс), які вважають за краще спати, ніж слухати лекцію.

Нам здається, що систематично працюючи, комісія допоможе поліпшити трудову дисципліну на факультеті.

О. СТРАШКО, секретар комсомольського бюро фізмату.

Твоєї любові

МИКОЛА КОТ

Ось пройде ще два роки і ми, сьогоднішні трьохкурсники істфаку, розпочнемо самостійну працю. Важко сказати, як складеться життя кожного з нас. Але можна бути певним, що більшість — з честю понесуть до нових колективів

звання випускника Харківського університету і серед них, наших найкращих, обов'язково буде Микола Кот.

Завжди скромний, витриманий, прищиповий, він старший деяких своїх товаришів не тільки віком, а й життєвим досвідом. Позаду — 4 роки відмінного навчання в педучилищі, потім — служба в Радянській Армії. Своїм ставленням до громадських обов'язків (Кот — голова профбюро факультету), до навчання (всі три роки він учився лише на «відмінно») Микола подає чудовий приклад життя, поведінки простого радянського студента.

Л. КОВЧАК,

студентка III курсу

історичного ф-ту.

Навіщо це?

Відбулось засідання комсомольського бюро геологічного факультету, на якому обговорювався стан роботи на II курсі. Слід зазначити, що саме це питання ставиться не вперше. Чому ж така пильна увага?

— Такого курсу в нас ще не було за післявоєнні роки. Вкрай важкий, — ці слова парторга факультету В. П. Макрідіна і є відповіддю.

Тепер трохи про курс. З 73 студентів у минулу сесію 22 одержали незадовільні оцінки. Правда, зараз лишився лише один (Косинський), що має заборгованість. Але самий факт такої кількості відстаючих свідчить про несерйозне ставлення студентів до навчання. Комсорг М. Самусь, зупиняючись на причинах такого явища, говорив, що дехто (Богатирьов, Рябушенко, Руденко та ін.) одержали двійки випадково. Але більшість — через

«ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 2. 5 квітня 1958 р.

легковажне ставлення до навчання. На лекціях багатьох студентів не ведуть конспектів, читають сторонню літературу. Виникли навіть узагальнення такого методу про процес набування знань. Так, Косинський не радить товаришам вести конспекти, він же винайшов новий спосіб вивчення літератури: «Читайте через три рядки зверху вниз, і ви будете мати достатньо знань...». Не менш оригінально поводив себе під час сесії Федутенко, який ішов складати «на арапа».

Варт сказати ще про одного своєрідного представника колоритного II курсу — це Цой. Він одержав три двійки. Щодо нього, так нічого дивуватись: коли ж він мав змогу готуватись, якщо ночами його не було в гуртожитку, а вдень — відсипався.

Щоб завершити характеристику рицарів двійки II курсу, треба згадати Мещанинова. Про нього можна фігурально сказати, що це представник сучасного «нігілізму», вірніше когорта тих «стариковствуючих» молокососів, що заперечують все хороше в людях,

квитків на вечори, культпоходи, до зборів членських внесків.

Не відбулось жодного засідання бюро, і взагалі це бюро нічого не робило, щоб забезпечити курсу задовільне проведення сесії.

Однією з причин незадовільної роботи бюро було те, що М. Самусь не зумів організувати товаришів. Він, звичайно, працював найбільше, але виконував ту роботу, яку міг би робити будь-хто з членів бюро. Найчастіше це були дрібниці — виконання поточних доручень.

Щодо інших активістів, то Свіренко і Мариниченко якусь роботу вели. Нікіфоров, відповідальний за спортивно-масове життя, вважав, що з спортом на курсі все гаразд, а тому й нічого не треба робити.

А взагалі, як можна говорити про вплив бюро на курсі, коли самі ж члени бюро є порушниками дисципліни. Група чоловік з 5-ти, куди входять члени курсового бюро Нікіфоров та факультетського — Петренко, балачками заважає товаришам на лекціях.

Факультетському бюро не можна закинути, що воно не працювало з другим курсом. Тут бували і члени бюро, і навіть сам секретар тов. Бабаєв. Але очевидно, вони не зуміли по-справжньо-

му, по-серйозному підійти до налагодження роботи на II курсі, не зуміли повести правильно індивідуальну роботу з другоккурсниками-комсомольцями. Не вважали вони за потрібне звернутися за допомогою до комітету.

На закінчення дозвольте зробити «ліричний відступ». У зв'язку з усім цим виникає (мабуть, смішне і сентиментальне з погляду новоявлених нігілістів) бажання звернутися, просто навіть крикнути: «Юнаки і дівчата! Не зневажайте свою молодість, беріть все краще від неї! Бо ті дорогоцінні скарби, знання, віра, ідеали, — не втрачають своєї вартості протягом усього життя. Може, трапляється в житті, що ваш юнацький запал, комсомольська шира непримиреність, радісна віра в людей, колектив стануть тими вогниками, що не дадуть схитнути на життєвому шляху. Навіщо ж це старече недовір'я до життя колективу, до спроб викладачів скерувати курс на шлях оволодіння знаннями, потрібними в майбутній роботі, навіщо цей брехливий, чужий нам нігілізм?».

Л. АНУФРІЄНКО,

студентка IV курсу

геологічного факультету.

Налагодити справу харчування в університеті

Справа покращення громадського харчування є важливою діяльністю профспілкової роботи. Особливе значення має це для учбових установ, де більшість студентів живе на стипендію, відірвано від родини. Однак, чи ми дійсно достатньо піклуємось про доброякісне й дешеве харчування студентів і співробітників університету?

Звичайно, ні, бо цю справу доручено двадцятьом студентам-контролерам і кільком активістам з профкому. Місцевком ще менше робить. На рік — декілька рейдів, під час яких виявляються різні сенсації і все.

На підставі акту після цих рейдів звертаються до тресту їдалень, а іноді й далі, вимагають покращення харчування студентів, але зрушень по суті нема. Навпаки, вартість харчування має тенденцію підвищуватися. Чому це так? Як саме ведеться робота в їдальнях кожного дня? Власно кажучи, ми цього не знаємо, бо рейди, які провадяться поверхово, нам цього не дають. Наприклад, багато студентів самі готують їжу, бо харчування за цілу добу коштує їм стільки, скільки в їдальні лише один обід.

І ось, замість того, щоб самостійно працювати над матеріалом, студент повинен витрачати час на приготування їжі.

Наші їдальні устатковані сучасними електроприладами для швидкого виготовлення смачної і споживної їжі, вони одержують

доброякісні продукти. Їдальня на площі Дзержинського має дві чудові великі зали для відвідувачів і допоміжні приміщення для готування їжі та зберігання продуктів. Але всі ці передумови, які б, здавалося, повинні були сприяти тому, щоб наші їдальні стали зразковими, абсолютно не сприяють покращанню харчування.

Нам слід негайно взятися до вивчення справжніх причин незадовільного і дорогого харчування. Це можна і треба зробити, залучивши до роботи контролерів достатню кількість студентів і співробітників з тим розрахунком, щоб кожного дня їдальні знаходились під невиспущим контролем нашої громадськості, яка добре вивчивши причини цих недоліків, могла б поставити на високий рівень справу харчування в нашому університеті.

Дуже бажано було б, щоб у цій важливій справі налагодження харчування в наших їдальнях допомогли дружини наших співробітників, які не працюють. Їх досвід, їхня допомога були б нам дуже корисні.

Зараз потрібно, щоб усі наші профспілкові організації якомога швидше виділили потрібну кількість людей. Сподіваємось, що оголошений ВЦРПС огляд громадського харчування допоможе нам у цьому.

М. ЮРЧЕНКО,
член місцевого.

До захисту дипломів—місяць

На кафедрі палеонтології у доцента В. П. Макридіна консультуються Н. Глуценко, В. Карпенко та А. Камаєва. Всі вони побували на практиці, зібрали необхідні матеріали. Бесіда з тов. Макридіном з'ясувала, що найкращі справи у Глуценко. Влітку цього року вона з групою лабораторії нафтових та газових родовищ «ВНИИГаз» побувала в північно-західних частинах Донбасу, зібрала цікавий новий матеріал. Під час зимових канікул вона побувала в Ленінграді на консультації у відомого геолога професора Степанова.

Не менш цікава робота і у випускниці Камаєвої. Вона вивчає

Результати III туру

Закінчився третій тур першості вузів з легкої атлетики. Перед ним наша команда посідала четверте місце, програвши медіністуту 700 очок. Легкоатлети університету проявили велику волю до перемоги. Необхідно нагадати, що змагання відбувались в дуже поганих умовах.

Попереду останній тур. Наздогнати ХПІ практично вже неможливо, але слід мати на увазі, що нас може перегнати медініститут. А тому — більше організованості і волі до перемоги!

В. МАЯЦЬКИЙ, викладач.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

В нашій газеті була надрукована стаття про серйозні недоліки в роботі заочного відділення.

Нещодавно проректор по заочному навчанню М. Ф. Коломієць надіслав нам відповідь. Питання про заочну освіту слухалося на засіданні партійного комітету. Намічено ряд заходів, які необхідно терміново вжити. Разом з деканатами і кафедрами розроблено докладний план роботи по усуненню недоліків в діяльності заочного відділення. Цей план вже здійснюється.

Збори членів спортивного клубу університету можна вважати відкритими, — невисокий на зріст, засмаглий голова просить тиші. — Нідведемо підсумки річної роботи. За час існування спортивного клубу університету поживалась спортивна діяльність. Днями ми приймали баскетбольну команду тбіліських студентів, а завтра спортивна делегація нашого клубу вилітає до Праги. Кількість змагань подвоїлась. Як правило, вони провадяться на своїх спортивних базах, що належать нашому клубові. Очолити почин комсомольської організації про будівництво спортивних споруд, клуб придбав для себе хороші зали, фундаментальну гребну станцію, душі, роздягальні, приміський лижний бу-

— Що? — Толя повільно відірвав від посібника зосереджений погляд і глянув на комсорга.

— Завтра о 7-й годині прийдеш до шостої школи.

— Чого?

— Комсомольський патруль! Всі комсомольці раз на місяць повинні виходити.

Акуратний в усьому, Толя терпіти не міг, коли порушували його плани. Але доручення є доручення, і на завтра, відклавши зошити, він пішов до шостої школи.

...Довга черга повільно зникала в дверях тролейбуса. Раптом два величезних хлопці, відштовхуючи жінок, вриваються в тролейбус.

— Як вам не соромно, молоді люди! — говорить маленька бабуся.

— Ціц, мамаша, — цідить крізь зуби один.

Високий чоловік поперед робить вигляд, що він нічого не чує і не бачить. Хлопці сідають на перших місцях, почувують себе господарями. Толя обурений. Встає і б'є дати їм, але... він один.

Потім він іде по Сумській вулиці у натовпі людей веселих, хороших, розумних, і на душі у нього якось погано, нібито він перед ними винен.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПАТРУЛЬ

(БУВАЛЬЩИНА)

Комсомольці вирішили спочатку піти до кінотеатру. Вони потерлись об стіни, біля людей, підійшли до каси. Там стояв міліціонер і все було чинно і благородно. Вийшли на вулицю. Порядок, всі поводять себе пристойно.

До них підійшов Саши. Він сердито пробурчав: «Левін, Нальотов, Тарасюк, Лацько не прийшли. Всіх на бюро викличемо».

— Ну, а нам що робити? — спитали його.

— Підемо до другої каси.

Друга каса вже не працювала, однак люди біля неї були. Толя підійшов ближче і побачив хлопця в затертій куртці. З дурнуватою посмішкою на обличчі він пропонував квитки, зрозуміло, майже за подвійну ціну.

Протистої ставало, коли чудось, як у нього питають: «Хлопче, може ще один дасиш?», а він грубо відповідає: «ні, не просіть, приймаю заявочки на завтра».

— Підемо назад, — скомандував Сашико.

— А може, затримаємо його, — несміливо про-

понує хтось, — адже він спекулює квитками.

— А ти бачив? Як доведеш?

Вони повернулись і пішли. Кожному було чомусь незручно, але все ж пішли усі.

Зненацька Віктор кинувся кудись у бік, всі озирнулись. А він, тримаючи за рукав якусь незнайому жінку, питає у неї: «Скільки ви йому дали, скільки?».

— Ви що, молодий чоловіче, з глузду з'їхали чи що? Та це ж жінка мені гроші дає, до магазину йду, — пояснив молодий чоловік людям, що вже в'їжджали в тролейбус. Жінка була явно злякана, чоловік узяв її під руку, вони пішли до магазину.

— Дурень! — сказав Сашико.

— Та я, та ну...

— А чи не піти нам додому?

— Та це трошки похолодимо.

Вони зайшли до фойє. Декілька разів обійшли навкруги, але ніде нічого не трапилось і вони розійшлися по домівках.

Толя йшов додому злий, він прийшов до висновку, що причиною не-

вдач виходу патруля є те, що вони якось не по-комсомольськи посто- вились до справи.

Раптом з другого рогу вулиці почувись лайка, крики. Толя перебіг до рогу. Один чоловік, на добромуду підпитуку, настав на трюх, які намагались оборонятись. П'яний кричав, що його б'ють, і ліз у бійку. Толя став між ними: «Чого шум здіймаєте? А?!».

— Вони мене б'ють, — твердив п'яний.

— А ти хто такий? — звернувся один з «потерпілих» до Толі, і Толя відчув «пахощі» горілочного перегару.

— Комсомольці!

— Що тут трапилось? — це підійшов черговий міліціонер.

— Та ось, товаришу старшина, б'ються, порушують спокій. — Толя почував себе гордим своєю поведінкою.

— А ну, громадяни, ходіте зі мною. — Всі четверо покірно пішли з міліціонером.

Толя залишився один. Люмінесцентні лампи яскраво освітлювали будинки, вітрини, вулицю, вулицю його міста.

В. КОМАРЕНКО,
студент II курсу фізмату.

Наша нліта

Вітаю вас

З висоти п'яти тисяч метрів

Дорога редакція! Від усього серця дякую за надісланий лист і номер багатотиражки. З нього я багато про що взяв. Поздоровляю географів та істориків, геологів і фізматиків з одержанням нового корпусу. Вміщені в газеті фотографії свідчать про те, що в них тепер чудові умови для занять.

Тепер трохи про себе. В листопаді перейшли на зимівлю, що розташована на висоті близько п'яти тисяч метрів. За тими даними, що в нас є, у північній півкулі ніхто не зимує вище за нас. Зв'язок з «землею» підтримуємо лише по радіо.

Станційний будиночок встановлено на самому льодовику Федченка. Разом з ним ми рухаємось в середньому із швидкістю близько 50 см на добу. Зараз у районі станції хуртовина. Іноді, щоб вибратися назовні, доводиться користуватися спеціальним локом у стелі.

Постійно ведемо гляцеологічні і метеорологічні спостереження за програмою 3-го МГР. Зараз нас п'ять чоловік. Всі ми вирішили зимувати і другий рік.

Сподіваюсь у червні побувати в Харкові, дуже хочеться навідатись на рідний географічний факультет.

Гаряче вітання всім студентам і викладачам університету!

В. КУЧЕРЯВИЙ, випускник географічного факультету.

Репортаж з року 1960

Збори членів спортивного клубу університету можна вважати відкритими, — невисокий на зріст, засмаглий голова просить тиші. — Нідведемо підсумки річної роботи. За час існування спортивного клубу університету поживалась спортивна діяльність. Днями ми приймали баскетбольну команду тбіліських студентів, а завтра спортивна делегація нашого клубу вилітає до Праги. Кількість змагань подвоїлась. Як правило, вони провадяться на своїх спортивних базах, що належать нашому клубові. Очолити почин комсомольської організації про будівництво спортивних споруд, клуб придбав для себе хороші зали, фундаментальну гребну станцію, душі, роздягальні, приміський лижний бу-

диночок для тренувань лижників і масової роботи серед студентів та професорсько-викладацького складу. Успішно завершується будівництво зимового басейну. Бази клубу не тільки забезпечують всі учбово-тренувальні заняття спортивного колективу, але й дають нам прибутки для подальшого розвитку спорту: адже ми їх здаємо в оренду іншим вузам. Саме на ці кошти було придбано повний комплект спортивного інвентаря для гребців, саме на ці кошти найсильніші гірнолижники університету проведуть зимові канікули на Кавказі.

Що це за шум у залі? А, це приїхали хокеїсти. Приїхали на власному автобусі.

Спортивний табір університету перетворився на справжню куз-

ню здоров'я. Причому функціонує він не тільки влітку, а й у січні — лютому.

Збірна волейболістів викладачів університету цього року зустріне з збірною викладачів Кишинівського університету.

Ми можемо зазначити, що члени нашого клубу з честю справились з розв'язанням складних господарських і організаційних проблем. Зараз ми повинні домогтись того, щоб збірні колективи клубу були укомплектовані тільки першорозрядниками та майстрами спорту.

Гарячі оплески перервали доповідь. Наш репортер скористався з цього і тихесенько залишив зал. Він поспішав передати все, що побачив і почув, нам.

В університеті сьогодні ство-

Увагу товариству „Червоного Хреста“

До кінця III кварталу 1957 року товариство «Червоного хреста» працювало незадовільно з однієї причини — не було активу, на який можна було б спиратися в повсякденній роботі.

Була скликана конференція, на якій обрано новий склад комітету. Але деякі його члени, як, наприклад, студентка геологічного ф-ту Овчаренко, якій було доручено керувати факультетським відділенням товариства, категорично відмовилась брати будь-яку участь у нашій роботі. І слід відзначити, що це їй так і минулося, бо ні комсомольська, ні профспілкові організації на це ніяк не реагували. З 13 членів університетського комітету «Червоного Хреста» беруть участь в роботі лише 6.

І все ж робота посунулась вперед. Створений достатній актив з членів факультетських бюро «Червоного хреста». Внаслідок цього завдання по університету в справі залучення до товариства, організації санпостів, збору членських внесків, резервного донорства, санітарно-просвітньої роботи перевиконано. Добре працює первинний комітет фізмату (голова — студент IV курсу комуніст В. Соболев), чітко і сумлінно виконують свої обов'язки студенти геологи Рябчикова і Запорожець. Особливо слід відзначити препаратора т. Кузнецова.

Довго не бралися за роботу філологи і хіміки. Почали лише нещодавно. Єдиною темною плямою в роботі товариства є сьогодні радіофізичний факультет. Неодноразові бесіди з керівництвом факультету ні до чого не привели.

К. ШЛОСБЕРГ.

рюється спортивний клуб! Саме сьогодні, на першому засіданні, 5 квітня 1958 року.

Товариші студенти, спортсмени і спортсменки університету, візьміть гарячу участь у створенні клубу і в його роботі. Без вас, без вашої ініціативи, комсомольської завзятості не відбудеться чергове засідання — 5 квітня 1960 року, засідання, на якому вже побував наш репортер.

«ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 3. 5 квітня 1958 р.

ВЕСНЯНА СТОРІНКА

Дзвени піснями, комсомольське весілля!

Гуртожиток зустрічає нас милою, веселим сміхом, шумливими розмовами. Це географи зібрались суботнього вечора, щоб відпочити, повеселитися. А внизу, в ідальні, йдуть інші приготування. Слід ще й ще раз оглянути святковий стіл, все, все перевірити: тут збереться мо-лодь на комсомольське весілля.

Скільки доріг розходиться від маленької залізничної станції Мінеральні води Ставропольського краю, і кожна кличе, вабить кудись далеко. І ще Володі Ульянову дуже хотілось, щоб в одне місто з ним поїхала Ліда, його однокласниця. Обрано було Харків. І ось, обидва медальсти, восени 1955 року вони стали студентами: Володя — історичного факультету, Ліда — хімічного факультету політехнічного інституту.

Прошло майже три роки. І коли Володя та Ліда вирішили одружитись, в комсомольському бюро історичного факультету сказали: комсомольці вони хороші, друзі вони справжні, бути комсомольському весіллю. І ось оргкомітет під головуванням Володиної сокурсниці, члена партбюро факультету Клавії Полякової приступив до роботи. Тепер уже все готове і членам оргкомітету залишилось лише хвилюватися. Саме це й роблять зараз Тамара Тулак, Люда Грушина і Валя Михальова. Але все так чудово і красиво, що, на наш погляд, можна не хвилюватися.

Неподалік від них члени університетської кіностудії Людмила Кабацян, Альберт Сергієв та Олег Король встановлюють зйомочну апаратуру — таку подію слід зберегти надовго.

Жваві розмови, сміх, дружні вітання. Це прийшли представники нареченої, гості з політехнічного.

Валя Михальова і Люда Грушина запрошують до столу. Посередині, на почесному місці, два шкільних стільця для щасливих винуватців свята — Ліди і Володі Ульянових. Гарячими оплесками зустрічають їх появу. Біле шовкове плаття і букет блакитних квітів коло пояса, якнайкраще підходять до її схвильованого, такого милого обличчя.

Весільний мітинг за дорученням оргкомітету відкриває секретар комсомольської організації факультету Едик Файницький. І, як водиться, перше слово надається декану. Антон Григорович Слюсарський від імені деканату і громадських організацій поздоровляє молоде подружжя, бажає їм щастя, великої любові, успіхів у навчанні і майбутній праці. Проректор по науковій частині Володимир Федорович Лаврушин під веселий сміх присутніх жартома додає, що цілком приєднується до побажань декана, теж бажає їм багато чудових дітей, але... тільки по закінченні вузу.

Ділити завжди радість і горе, бо лихо на двох — це півлиха, а радість на двох — це дві ра-

дості, — бажає молодим секретар комітету комсомолу Борис Решетняк.

Подарунки, вітання, поздоровлення... їх було дуже багато — і всі від щирого серця... Бокали наліто, піднято.

— Вип'ємо, товариші, за повне, справжнє, радянське щастя наших молодих!

— Гірко! Гірко!

Багато хороших тостів було сказано в цей вечір: за родичів Ліди і Володі, та тісний союз двох найкрупніших учбових закладів нашого міста, за те, щоб молоді вдало поєднували в своєму житті точні і гуманітарні науки, за мир на землі, за радість і щастя жити, вчитися, кохати. А потім — імпровізований сту-

дентський концерт. Чудово співають Іван Зарубін і Слава Ковальов. Пісні змінюються танцями, і знов пісні, пісні. Веселяться всі. Та й як же не радіти щастю двох хороших друзів!

Шкільний учитель Ліди і Володі Леонід Михайлович Матвієнко з хвилюванням згадує 1943 рік. Перед відправкою на фронт його взвод містився в приміщенні школи № 2, де потім він навчав Ульянових. Як мріяли в той важкий 43-й про спокійне, мирне життя, про щастя дітей. І ось воно — щастя! Так, щастя. Це дуже добре і правильно, коли — щастя!

Л. ТАВАНЕЦЬ,
наш кор.

В склянці чай міцний перед тобою...

Ти давно сидиш уже отак,
Грієш руку іншою рукою,
Грієш — не зігрієшся ніяк.
Я скажу, а ти візьми до тям:
Ні зігрієш інколи спроста
Власні руки — власними руками,
Чаєм — зхолоднілі уста.

В. ТОКМАНЬ, студент IV курсу істфаку.

П'ЯТА СТУДЕНТСЬКА

П'ята студентська весна. П'ята і — остання... Проймаєшся легким смутком, коли задумаєшся над тим, що завтра замість студентської аудиторії знайдеш у клас як учителя. На думку спливають дні шкільної практики... перші уроки...

Вірі Лозицькій, як кажуть, «повезло»: попався десятий клас, чого вона найбільше боялась.

— Ви хоч ріжете мене, а я туди не піду. Страшно. Там учні у два рази більші за мене, — кризь слюзи заявила Віра.

— Нічого, Віро Іванівно, ви станете на стілець і будете найвищою в класі. А щоб не було лячно, дивіться на мене, — пустив жарт хтось із наших хлопців.

Спокій Вірі було повернено. Уроки їй удалися на славу.

В гарячі дні усіх дев'яти сесій наш курс ще більш згуртувався. Він нагадував дружну сім'ю, в якій усі разом переживають радість гермог і горе невдач.

Студенти університету взяли шефство над садом ім. Шевченка.

—Добро пожалувати! Вже чекаю, чекаю на вас.

Якось один із наших товаришів тяжко захворів. І не було такого дня, щоб ми не приходили до нього в лікарню. А наша «мати», як жартома на курсі називають доцента кафедри української літератури Ірину Григорівну Булашенко, на засіданні Вченої ради факультету порушила питання про матеріальну допомогу хворому. Легко дивиться і живеться, коли тебе оточують хороші друзі, коли відчуваєш себе часткою дружної курсової сім'ї.

Дні народження кожного з нас святкують усі разом. Роман Ігоров ще в дитинстві залишився без батьків. Але він не відчуває себе сиротою. І найбільше хлопчуться наші дівчата, коли підходить день його народження. Все має бути особливим: і стіл, і поздоровлення, і музика. Подарунок для Романа — в компетентції дівчат. Ліля Сотникова претендує на кращого знавця хлопчачих смаків. От і на цей раз саме їй доручили підібрати подарунок. А були ми тоді в колгоспі. До міста — далеченько. А подарунок можна було купити лише там. Звернулись за допомогою до правління артілі, машину дали. І ввечері Роман одержав чудові туглі.

Багато теплих слів можна сказати про друзів-п'ятикурсників філологічного факультету. Всі ми — одна сім'я. Недарма з такою задушевністю толкавці-п'ятикурсники співають:

«Друзья мы не случайные,
Сдружились не вчера...»

Так, 5 років тому... Сільським сором'язливим хлопчаком на курс прийшов Володя Калашник. Зараз жодний вечір художньої самодіяльності не обходиться без

його виступів. Він — «факультетський Сосюра», улюбленець курсу. Його вірші, скажемо відверто, позбавляли сну не одну сокурсницю. Про які тільки очі він не писав у хвилини натхнення, а закохався в одні...

Іван Журба... Студент-відмінник. Він також закоханий — у музику. Його баян може розчутити навіть ту, яка зарікається «ніколи нікого не любити». Хоч Ваня й не пише вірші, у душі він поет. На факультет прийхав Журба з Лозівщини. Батько його загинув на фронті. Вітчизна дала йому змогу вчитися, забезпечила стипендією, гуртожитком. Сьогодні Ваня — без 5-ти хвилин педагог, а завтра він стане Іваном Михайловичем.

Багато на курсі хороших людей. Хіба про всіх розповіси!

А викладачі? Ірина Григорівна Булашенко, Марія Іллівна Кенігсберг, Анастасія Максимівна Ніженець, Олександр Мойсейович Фінкель, Володимир Миколайович Боянович, Павло Іванович Мартем'янов, Віра Павлівна Невзорова, Галина Тимофіївна Солонська... Ім наш студентський уклін і щира подяка.

Хіба ж можна не подякувати нашій «тюті» Паші, яка ось уже п'ятий рік годує нас смачними бутербродами і є беззмінним бо-ліньником під час сесії!

Назавжди збережемо ми в серцях наших почуття товариства та дружби, які виникли в нас протягом цих незабутніх років, бо вся наша майбутня діяльність матиме відбиток спільного навчання.

І. РОНІН, студент V курсу українського відділення.

Ізюжарт І. Коломійця.

ВЕСНА

Стаял снег.
И поля и кусты
Приготовились к новым нарядам.
Так случилось:
Явились вы рядом —
День весенний и, нежная, ты.
Было время,
Забытое время.
Были весны, но кажется мне,
Будто веснами прежними всеми
Мир готовился к этой весне.
Те, безликие, были грустны,
Те, туманные, грезились зыбко,
А у этой чудесной весны —
Дорогие глаза и улыбка.
Забываю о горестях я,
И на сердце ничуть не тревожно:
Есть на свете улыбка твоя, —
Значит, счастье на свете
возможно.

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ,
выпускник филфаку.

Оживає природа

У О. С. Лисецького на столі ми побачили букетик пролісків і зрозуміли, що до приходу весни він добре підготовлений. Адже спостерігати весну — його професія! І він розповів:

В природі почалася весна.

Квітнуть перші весняні рослини: проліски, і ряс, ліщина і вільха. Зелениють бруньки на деяких чагарниках. Почався прильот птахів. Ще на початку березня з'явилися жайворонки і шпакі, а в середині помічені в районі Коробових хуторів та в Зміївському районі сірі чаплі, соколи, дрозди, жовті плиски. З початку березня розпочався приліт водолюбивих і болотних птахів — качок.

У лісовій сірій сови і ворони в найближчі часи з'являються пташенята. Займають свої старі гніздові колонії граки. Їх невгамовні крики і бійки у гніздах на деревах, на вулицях міста привертають увагу прохожих. У розпалі відліт на північ наших зимових гостей. Вже відлетіли птахи тундри — снігові подорожники та інші. Йде посилений відліт снігурів, чижів, омелюхів. З кожним днем їх стає все менш. При сприятливих умовах в найближчий час почнуть з'являтися на поверхню землі ховрахи.

Редактор В. БУДНІКОВ.